

AZ ÚRVACSORA – 2. Egyétek, igyátok

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

Ságvár, 2017. 11. 27.

Szeretettel köszöntünk benneteket! A mai napon kárpótlást kaptok a múlt heti rövidebb tanításért. Nagyon izgalmas ez az új téma.

Folytatjuk Az úrvacsora című sorozatunkat. A 2. rész címe: *Egyétek, igyátok*

1. Az örökség

Jézus szolgálatában eljött az a pillanat, amikor elmondta a földön hagyott örökségével kapcsolatos legfontosabb szavait. Jézus szava megrázta a tanítványait, megrázta az egész poklot, és haragot váltott ki a vallási vezetők körében. Jézus beszéde különválasztotta azokat, akiknek Istentől volt elhívása, és azokat, akik csak kíváncsiságból, vagy haszonlesésből követték Őt. Mik voltak ezek a szavak? Nézzük meg, mit mond az Írás:

János 6,51–54.

51. Én vagyok amaz élő kenyér, amely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké. És az a kenyér pedig, amelyet én adok, az én testem, amelyet én adok a világ életéért.

52. Tusakodának azért a zsidók egymás között, mondván: Mimódon adhatja ez nekünk a testét, hogy azt együk?

53. Monda azért nekik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét, és nem isszátok az Ő vérét, nincs élet bennetek.

54. Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon.

Itt Jézus az élet és a halál kérdéséről beszélt, amivel kockáztatta a tanítványok elvesztését, és hogy magára zúdízza a vallásos farizeusok haragját. Ugyanis ők nem értették, hogy miről beszél. Jézus már szellemi dolgokra tanította őket, de ők fizikai szinten gondolkodtak. Amikor Jézus azt mondta, hogy egyék az Ő testét és igyák az Ő vérét, akkor ezzel nekünk egy kulcsot adott ahhoz, hogy teljesen birtokba vehessük az örökségünket. De a sátán évszázadok során azon igyekezett, hogy meglopja a szenteket ettől. Hála és dicsőség Istennek, hogy ez az igazság előjött ezen a szolgálótestvéren keresztül. Rengeteg kijelentést kapott.

2. Mi az örök élet

Jézus tulajdonképpen Isten testben megjelent Fia. Jézusban vált eggyé Isten az emberrel. Más szavakkal, Jézus testében eggyé vált az ég a földdel. Hogy mit kell érteni ez alatt? Amikor a Szent Szellem beárnyékolta Máriát, akkor a menny és a föld találkozott.

Efézus 1,9–10.

9. Megismertette velünk az Ő akaratjának titkát az Ő jókedve szerint, melyet eleve elrendelt magában,

10. Az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek a földön vannak;

Az egybeszerkeszt szó alatt azt kell érteni, hogy az Édenkerti bukás után széthullott minden, és Jézus megváltó munkájával Isten egybeszerkesztette azt a teremtést, amit elvégzett az Ő szeretetéből. Jézus eljövetele az idők beteljesedését jelenti. Ez rámutat a mennyei és a földi dolgok egyesülésére. Jézus fogantatásakor Isten természete egyesült az ember természetével. Az emberiséget Mária képviselte, mert az ő testében fogant meg az Úr Jézus. Ez azt is jelenti, hogy Isten természete egyesült az ember természetével, így Jézus Isten is volt, és ember is volt egy személyben. A vér a férfi magján keresztül adható át a nő petesejtjébe. Jézus esetében Isten a (hímivarsejt által termelt) vér folyamán keresztül helyezte bele az Ő életét Mária testébe.

Lukács 1,35.

35. És felelvén az angyal, monda néki: A Szent Szellem száll tereád, és a Magasságosnak ereje árnyékoz be téged; azért aki születik is szentnek hivatik, Isten Fiának.

Az angyal Máriának adott egy tájékoztatást, hogy hogyan fog megtörténni a fogantatás. A Szent Szellem eszközként lépett akcióba, hogy Jézus megfoganhasson. Ehhez Isten a (hímivarsejt útján) vérét hozta, Mária pedig a testét adta. Ugyanis Mária volt Jézus hordozója kilenc hónapon keresztül. Ilyen módon az örök élet, amely maga Isten, először vérré vált, aztán testté. Hogyha keltettetek már tyúktojást, és a keltetés során lámpáztátok, akkor tudjátok, hogy lehet látni benne, hogy fias vagy nem fias. Lehet látni benne, hogy képződik-e a véredényrendszer. Ugyanis először a véredény alakul ki a kis lényben. A kis embrióban. Isten a vért használta fel arra, hogy Jézusban egyesítse az emberi és az isteni természetet. Jézus volt az a személy, akiben mind a kettő megvolt. Jézus az Isten által adott véren át testesült meg. Az örökkévalóság, vagy nevezhetem úgy is, hogy az időtlen idő, Jézus fogantatásakor behatolt az időbe, más néven a fizikai világba, és először lakott emberi testben. Ezt nevezzük örök életnek. Jézus így hozta el az örök életet. Vagy másképpen fogalmazva a mennyei Atyánk Jézuson keresztül küldte el nekünk az örök életet, mivel Ádám elbukott az Éden kertben. Ez a helyreállítás része. Az örök élet fogalma nemcsak egy olyan életet jelöl, amelyik nem hal meg, hanem Isten lényére vonatkozik, hogy Isten Örökkévaló. Az Egyszerű fordításban nem is az Isten szót használják, hanem az Örökkévaló szót. Tehát Isten lényére vonatkozik, aki behatolt a fizikai világba, hogy egygé tegyen magával bennünket. Jézus testté lett és közöttünk lakozott, és ma is folyamatosan testet alkot az újjászületett hívek által, mert mi vagyunk a földön Krisztus Teste.

3. Jézus üzenete

Olvastuk az imént a János 6. fejezetében, hogy Jézus meghagyta nekünk, hogy együk az Ő testét, igyuk az Ő vérét. Ez az üzenet hétköznapi szavakkal a következőképpen hangzik: nem csak hinnetek kell bennem, hanem ennetek is kell a testemet, és innotok kell a véretem, hogy megerősödjön bennetek az örök élet, és a Szellemem egygé váljon veletek! Jézus ezzel azt akarja mondani, hogy az ember szellemének táplálkoznia kell ahhoz, hogy éljen. Ehhez párhuzamként a pusztai vándorlás példáját hozza. Tudjátok, hogy negyven éven keresztül vándorolt Isten választott népe a pusztában, míg elértek az ígéret földjére. Ez az engedetlenségük miatt történt így.

János 6,32–33.

32. Monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: nem Mózes adta néktek a mennyei kenyeret, hanem az én Atyám adja majd néktek az igazi mennyei kenyeret.

33. Mert az az Istennek kenyeré, amely a mennyből száll alá, és életet ad a világnak.

Itt a mennyei táplálékról szól az Ige. Ebben az Igében gyakorlatilag a manna előképként jelenik meg. Jézus előképeként. Amikor Izrael népe a pusztában éhes volt, akkor a mennyből hullott alá a manna, és ez Jézus előképe. A mai napig nem lehet tudni, hogy ez a manna milyen eredetű növény vagy termés, vagy mi volt egyáltalán? Minden bizonnyal a földön nem is volt ilyen, mert a mennyből hullott alá. Mennyei eledelnek hívja a Biblia valóban. A mennyei Atyának a pusztában fizikai kenyérként kellett bemutatnia Jézust ahhoz, hogy életet adhasson a számukra. Nemcsak megszületnie kell egy lénynek, hanem táplálni is kell, mert különben elgyengül, és a végén elpusztul. Ami pedig igaz a fizikai szinten, az igaz a szellemi szinten is. Ezért nekünk nem csak a testünket kell táplálnunk, hanem a szellemünket is. Jézus mindig bölcsen beszélt. Szavait gondosan választotta meg, mert azok az Atya Szellemét hordozták. Más szavakkal, Jézus szavait a Szent Szellem ihlette.

János 6,55.

55. Mert az én testem bizony étel, és az én vérem bizony ital.

Jézus itt rendkívül erős példát használ, amelyhez az evés, ivás hétköznapi kifejezéseit használja. Figyeljétek meg, hogy ehhez nem használ vallásos szavakat, mint szertartás, vagy emlékűnnep. Ő egyszerű hétköznapi szavakat használ, amit mindennap használunk. A testünkhöz hasonlóan a szellemünknek is naponta kell táplálkoznia, hogy éljen, és erősödjön. Az úrvacsorának életformává, azaz napi gyakorlattá kell válnia a szentek életében. Jézus ugyanis naponta akar megjelenni a szellemünkben az úrvacsora által. Ha Jézus szertartást akart volna adni, amit havonta egyszer, vagy évente egyszer kellene gyakorolni, akkor ennek megfelelő szavakat használt volna. De az evés, ivás nem havi vagy éves ünnepi esemény, hanem mindennapos létfontosságú cselekedet. Az ősegyház ezt minden további nélkül megértette. Az Egyszerű fordításból olvassuk:

Apostolok cselekedetei 2,46. Egyszerű fordítás

46. Napról napra rendszeresen összegyűlték a Templomban. Otthonaikban megtörték a kenyeret, őszinte szívvel és boldog örömmel együtt ettek, és dicsérték Istent.

Jézus bevészte az apostolok szívébe annak a fontosságát, hogy rendszeresen részesedjenek az Ő testében és vérében, és így maradjon meg bennük az örök élet. Ebben az Igében van két kulcsfontosságú szó: naponta és házanként. Én hiszem, hogy mire ebben a tanításban előbbre haladunk és a végére érünk, mindenkinek a szívében megéri az a megértés, hogy naponta vegyen úrvacsorát otthon. De ehhez kell a szellemi megértés. Nem azért, mert a pásztor mondja, hanem meg kell érteni, hogy ennek mi a fontossága. Mi a haszna.

A másik szó pedig a házanként. Azt jelenti, hogy mindenki otthon vette az úrvacsorát. Vagy otthon is vette az úrvacsorát. Az is jó, amikor közösségben vagyunk, és egy ünnep során veszünk úrvacsorát közösen, de az 1Korinthus 11. fejezete alapján bármikor lehet venni úrvacsorát. Nem kell az újjaidnak felszentelteknek lenni, hogy megfogd a páska kenyeret, vagy egy darab kenyérhéjat, mert igazából semmiféle különös kellék nem kell hozzá. Ami otthon van, azzal tudsz úrvacsorát tartani. Egy darab kenyér, egy üdítő, vagy ami éppen kéznél van. Az jelképesen Jézus vére és Jézus teste.

4. Isten dolgai

Az úrvacsora által egyrészt megőrizték Isten jelenlétét, másrészt ez által végezték el Isten munkáját. Egy másik fordításból olvassuk el:

János 6,27–29. Egyszerű fordítás

27. Ne a veszendő ételért munkálkodjatok, hanem azért az ételért, amely megmarad az örök életre.

28. Amelyet az ember Fia ad majd nektek, mert Őt az Atya Isten pecsételte el. Azt mondták neki:

29. Mit tegyünk, hogy gyakorlatba ültessük át az Isten dolgait? Jézus válaszolt és ezt mondta nekik: Az Isten dolga az, hogy higgyetek abban, akit Ő elküldött.

Ez az ígerész kétféle eledelről beszél. A fizikai eledel, amit úgy nevez, hogy veszendő étel. Miért veszendő? Hát mert megesszük, aztán a szennyvízcsatornába kerül a végén. A másik eledel pedig a szellemi eledel, ami örökkévaló. Figyeljük meg az összefüggést! Jézus arról szól, hogy higgyünk benne, menjünk hozzá, fogadjuk be Őt, és legyünk közösségben vele. Mi már befogadtuk Őt, tehát ez azokra vonatkozik, akik még Krisztus nélküliek. Nehezen hihetőt mond Jézus akkor, amikor arról beszél, hogy egyétek az én testemet, és igyátok az én véreimet. Ezt fizikai szinten elképzelhetetlen. Mert valaki még azt hiszi, hogy kannibálok vannak itt közöttünk.

János 6,35.

35. Jézus pedig monda nekik: Én vagyok az életnek ama kenyere; aki hozzám jön, semmiképpen meg nem éhez, és aki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha.

Jézus teste valódi étel. Jézus vére valódi ital. Aki eszik és iszik belőle, az teszi majd olyan módon Isten dolgait, ahogy Jézus tette. Miért tudjuk ezt megtenni? Azért, mert az úrvacsora magunkhoz vétele által azzal a szellemi erővel rendelkezünk, mint Jézus, és a Jézusban levő

Atya tette a csodákat, és teszi ma is. Kezd leesni a megértés. Jézus nagyon egyértelművé tette, hogy az Atya volt az, aki munkálkodott általa, hogy Jézus elvégezze Isten dolgait.

János 14,10.

10. Nem hiszed-é, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van? A beszédeket, amelyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, aki énbennem lakik, Ő cselekszi e dolgokat.

Jézus örökségként hagyta ránk az isteni működésnek és az isteni életnek ugyanazt a formáját, amit Ő megélt. Ehhez szükségünk van arra, hogy a szellemünk táplálkozzon Jézus testével, és Jézus vérével. Mert ha ezt tesszük, akkor egy szellemi erőt nyerünk, és minden hatékonyabban fog menni.

Ha emlékeztek, korábban volt egy tanítás a Joseph Prince úrvacsorával kapcsolatos könyvéből, amelyben olyan bizonyságok voltak, hogy másért vettek úrvacsorát. Konkrétan egy betegért, és ez az erő kiáradt és meggyógyult a beteg.

Amikor magunkhoz vesszük Jézus testét és véré, akkor a szellemünk Őbenne marad, így az imáink meghallgatásra találnak. Az élete pedig átárad rajtunk keresztül, hogy meg tudjuk tenni Isten dolgait.

Tehát az úrvacsora a szellemi erőnket megújítja, erősebbé teszi.

János 6,56–57.

56. Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, az énbennem lakozik, és én is abban.

57. Amiként elküldött engem amaz élő Atya, és én az Atya által élek: akként az is, aki engem eszik, él énáltalam.

Ahogy az evés és az ivás mindennapi dolog, az Őbenne való maradás is az. Ez utóbbi egy maradandó tartózkodást jelent, egy olyan helyet, ahol minden nap élünk, mint például a lakásunk. Jézus a következőket mondta az Őbenne maradásról:

János 15,1–6.

1. Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves.

2. Minden szőlővesszőt, amely énbennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen.

3. Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szóltam néktek.

4. Maradjatok énbennem és én is tibennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha énbennem maradtok.

5. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.

6. Ha valaki nem marad énbennem, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad; és egybegyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek.

Jézus itt egy nagyon egyszerű kertészeti példát hoz. Tavaszi szőlőmetszés, ami történik. Az a vessző, amit levágnak, nem fog termést hozni. Begyűjtanak vele, legalábbis régen ezt tették. Nagyon jó gyűjtős volt a cserépkályhába. Az a keresztyén, aki levágja magát a szőlőtőről, vagyis Jézusról, hogy tud teremni? Megszűnik a termése.

Hogyan maradhatunk Őbenne? Nézzük meg ezt a három feltételt. Azt mondja az Ige, hogy úgy maradhatunk Őbenne, ha esszük a testét, isszuk a véré, és megtartjuk az Ő parancsolatait. Ez a három feltétel van az Igében.

Ha az Úr jelenlétében maradunk, akkor az ima ereje megsokszorozódik, mert ez az a hely, ahol minden ima meghallgatásra talál, és ez az a hely, ahol az Atya mindent megtesz értünk. Tehát Jézusban maradni! Ez egy olajat ad a dolgoknak. Amikor Krisztus Teste végre megérti ezt a hatalmas dolgot, akkor uralni fogja a világot, és nem a világ uralja a keresztyényeket.

5. Két dimenzió

Az ember arra lett teremtve, hogy két dimenzióban, a fizikai és a szellemi világban éljen és uralkodjon. Ezt a hármas felépítés miatt tehetjük meg, mert az ember igazi valója a szelleme, van lelke, és testben él. A szellemünkkel kapcsolódunk a szellemi világhoz, tehát Istenhez, a testünkkel kapcsolódunk a fizikai világhoz, kívánságokhoz, és a lélek területén van az értelem, érzelem, akarat, elme. Az elménket pedig meg kell újítani Isten Igéjével.

A szellemi világban szellemi dolgokkal táplálkoznak, a fizikai világban pedig a földi dolgokkal. A szellemi táplálkozás lehet Isten Igéje, de ugyanúgy lehet az úrvacsorának a szellemi oldala. A földi eledel pedig reggeli, ebéd, vacsora, ha vicces akarok lenni, akkor földieper, földimogyoró, mert ezek a földi eledelek.

Máté 4,4.

4. Ő pedig felelvén monda: Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, amely Istennek szájából származik.

Ez is rámutat a kétféle táplálékra. Ahogy egy csecsemő nem tud felnőni táplálék nélkül, akkor a szellemi emberünk sem tud felnőni szellemi táplálék nélkül. Mennyi spenótot meg kellett ennünk, hogy megéljük ezt a kort?

Az újjászületés pillanatában Isten szelleme egyesül az ember szellemével, és létrejön az új teremtés. Az új teremtésnek pedig növekednie kell. A növekedést egyrészt Isten Igéje adja a számára, másrészt pedig a szellemi táplálék, amely Jézus teste és Jézus vére.

Amikor az úrvacsora elemei megszentelődnek, erőteljesen közöttünk van Krisztus jelenléte. Ez egy valóságos dolog, amely megtörténik a szellemi világban.

Az úrvacsora elemei a fizikai világban továbbra is a kenyér és a szőlőlé marad, de a szellemi világban a kenyér és a bor Jézus testét és Jézus vérének mutatja be. És mivel Jézus az életét áldozta fel értünk, ezért egyúttal ez a győzelemre is rámutat. A szellemünk az úrvacsora során szó szerint iszik Jézus véreből, és eszik az Ő testéből, és egyesül vele. Itt lehetne elmondani, hogy: Őbenne. Mi vagyunk Őbenne, Ő pedig mibennünk. A szellemünk magába szívja Isten életét és mindazt, amit Jézus teste, és Jézus vére tartalmaz. Megint csak a győzelemre kell rávilágítani, és az úrvacsorával kapcsolatos igesorban is az van, hogy emlékezzünk meg Jézus haláláról. Amikor erre emlékezünk, akkor emlékezünk a feltámadásra, a győzelemre, a kereszten bevégzett munkára, mert Jézus feltámadt és ma is él. A többiek mind a sírban vannak. Amikor Isten és ember egyesül, létrejön az „egy szellem”. Ezt írja az 1Korinthus 6,17.

1Korinthus 6,17.

17. Aki pedig az Úrral egyesül, egy szellem Ővele.

Ez volt az, amiben hitt az ősegyház, és ezért történtek olyan megdöbbentő csodák, mert fel voltak a szellemi erővel töltödvé. Be voltak teljesedve Isten jelenlétével. Az úrvacsora nem vallásos cselekedet volt a számukra. Ez Jézus életét hordozta, amely nélkül ők nem tudtak létezni. A rajtuk levő isteni fény, más néven dicsőség a világítótorony reflektorához hasonlatos, amely odavonzza a halaknak a sokaságát.

Én a Balaton-parton láttam egy olyan bárt, amelynek volt egy stégje, azon nyitott ki a bár, és a vízben álló stég lábához szereltek reflektort, és este bekapcsolták, és a kis halak ott cikáztak, jöttek a világosságra. Az ősegyház tagjai nem akarták elveszíteni az Úr dicsőségét, és a bennük élő és az általuk munkálkodó Krisztust. Az Úr félelme megtartotta őket a szentségben, és az egymás iránti mély szeretetben, és ezzel kezdetét vette az elveszettek első nagy aratása. Hozzá kell tennem, hogy az egymás iránti mély szeretet biztosította a kenet megőrzését, mert hogyha a szentek között torzsalkodás van, a kenet elillan.

A záró Igénk az Apostolok cselekedetei 2. fejezetben található. Egy másik fordítás szerint olvassuk:

Apostolok cselekedetei 2,42–44. 46–47. Más fordítás

42. És állhatatosan megmaradtak az apostolok tanításában, az egymással való közösségben, a kenyér megtörésében, és az imádságokban.

43. És félelem szállt minden személyre, az apostolok keze által pedig számos jel és csoda történt.

44. Mindazok pedig, akik hittek, együtt voltak, és minden dolguk közös volt

46. És naponta kitartottak egy akarattal a templomban, és megtörték házanként a kenyeret, és közösen ettek örömmel, és a szívnek egyszerűségével.

47. Dicsérték az Istent, és kedvességre találtak az egész nép előtt, az Úr pedig minden nap szaporította a gyülekezetet olyanokkal, akik megtértek.

Halleluja! Dicsérjük az Urat!

Azt tanácsolom, hogy hallgassátok meg többször, még fognak előjönni újabb és újabb kijelentések, újabb megértések, újabb világosságok.

Ennek a tanításnak is a vége azzal záródik, hogy megmaradtak az egymás iránti mély szeretetben. Több irányból jönnek a szeretet morzsák, a kiküldött kis képes üzenetekben is. Úgy látszik, a Szent Szellem ezt hozza elő. Mert szeretet nélkül a hit nem képes működni. Hiába van hitünk, hogyha nincs ott a slusszkulcs, ami elindítja, ami működésbe hozza. És hogy mit is takar a szeretet fogalma? Az egy fontos kérdés. Halleluja!

Köszönjük a nyitott szíveteket, a befogadó szíveteket, és kihirdetjük, hogy a tanítások jó földbe hullanak, gyökeret vernek, felnövekednek, és termést hoznak.

Elimádkozzuk együtt az Ima a gyülekezeti Testért című imát.

Hálákat adunk, Atyám, az Úr Jézus Krisztus kereszten bevégzett munkájáért. Kezünket rátesszük a hittel hozott kelmékre, szövegre, ruhadarabokra, és kiárasztjuk Isten dicsőségét, a drága kenetet. Áradj a Jézus nevében! És hisszük, Atyám, hogy ahogy meg van írva, a kenet a szövegekben raktározódik, és eljut a betegekhez. Amikor a testekhez érintik, a kenet kiárad, behatol a testbe és megtöri az igát, az ördög igáját, a tünetek eltávoznak, szabadulás jön elő a Jézus hatalmas nevében. Köszönjük, Úr Jézus, hogy te fogadtad a testedben a sebeket, és ezáltal megváltottál bennünket minden tünnettől, szabadokká tettél bennünket, ezért mi szabadok vagyunk, és azok is maradunk. Ámen.

Egy-két morzsa az Igével kapcsolatban:

Egyik reggel úgy ébredtem, hogy jött egy nagyon rövid üzenet. Isten nem bőbeszédű, röviden közöl dolgokat. Így hangzott: Hirtelen jön a megoldás! Halleluja! Utána megkerestem, a Zsoltárok 147,15-ben. El is olvassuk, és használjátok ezt az Igét.

Zsoltár 147,15.

15. Leküldi parancsolatát a földre, nagy hirtelen lefut az ő Igéje.

Tehát Isten az imákat nagy hirtelen megválaszolja. És aztán kiárasztottuk ezt a kijelentést, meg az Ige hatalmát minden eddig elmondott imára, minden helyzetre, beleértve a gyülekezetet is, meg a családjaikat is. Úgyhogy ennek a fényében menjetek, lépjetek tovább, hogy nagy hirtelen jön a megoldás!

A tegnapi pesti tanítást nagyon ajánlom a figyelmetekbe, nagyon sokrétű üzenet volt benne. Sok olyan, amivel már találkoztunk, foglalkoztunk, tehát megerősítésképpen is. A mondanivalója igazából arról szól, hogy a szavak örökké élnek, és ezért csak felelősséggel mondjunk ki bármit is. Mindaddig élnek a szavak, amíg fel nem figyelünk arra, hogy ez helytelen volt, és nem hatástalanítjuk, mert az oldás-kötés imánál erről hallottatok pár gondolatot, hogy lehet hatástalanítani, ami rossz volt.

A tegnapi tanítás végén egy pásztor asszony 20 percet prédikált, azt is ajánlom a figyelmetekbe. Nagyon jó.

Egy bizonyosságot olvastunk, amely kapcsolódik ahhoz, ami a Márk evangélium végén van, hogy valami halálost isznak, meg nem árt nekik. Pál kezére is ráragadt egy kígyó, megmarta, és nem lett semmi baja, pedig azt hitték, hogy meg fog halni.

Ez történt Kínában, ott volt egy missziós állomás, és oda érkezett éppen szolgálatra egy fiatal ember. Az első nap megmarta a kígyó. A tapasztalatok szerint 20 perc alatt földagad, és

meg is halhat. A lába annyira földagadt, hogy a nadrágot nem tudták lehúzni róla és elkezdtek imádkozni. Aztán az illető belealudt, és másnap reggel úgy ébredt, hogy teljesen leapadt a lába, és életben volt.

Aztán később az orvosok megvizsgálták és képzeljétek el, hogy a kígyóméreg anyagát kimutatták a szervezetében mégis életben volt, mert a krisztusi élet felülírta a mérget.

Horváthné Évi: Kicsit az úrvacsoráról szeretnék beszélni. Nem sokat, csak amit most itt előhozott az Úr. Most kezdem érteni, hogy Erzsébet előjárónk miért mondja olyan mélységesen az úrvacsorával kapcsolatos dolgokat, amikor úrvacsorát vesznek minden hónap első szombatján, vasárnapján a nagy gyülekezetben. A fontossága miatt. Én még nem értem. Nagyon sokan vagyunk, akik nem értjük, mert igazából a templomban nagyon ünnepélyessé teszik az úrvacsora fizikai részét. Mi ezt tanultuk meg valamikor régen. Csak a fizikai részét, ami le van írva, hogy ezt cselekedjétek az én emlékezetemre, de Jézus nem a fizikait értette, hanem a szellemi, és ezek kezdenek épülni, csak nagyon sokat kell elmélkedni, gondolkodni rajta, mert igazából egy szokássá vált. És most, hogy ezeket a tanításokat hallgatjuk, meg ezt a könyvet az ember olvasgatja, nagyon nehéz és nagyon kemény, de a szellemi részét kell meglátnunk. Ezt nem lehet elmondani, ezt szellemből kell megérteni. Igazából az úrvacsorában Jézus teste meg a vére teljesen más, mint, ahogy mondják, hogy kifolyt a kereszten. Ugyanaz, de mégis más, mert szellemileg kell magunkhoz venni azt a kenyeret, meg azt a vért. Hisszük, hogy meg fogjuk érteni a tanítás sorozat végére, vagyis kijelentést kapunk róla a Szent Szellemtől. A mai napig szokásként veszünk úrvacsorát. De annak a szellemi részét kell megérteni, úgyhogy köszönjük az Úrnak ezt a tanítás sorozatot, és hisszük, hogy minél mélyebben belemegyünk, annál mélyebben meg fogjuk érteni ezt. Tehát a szellemi részét, hogy hogyan veszed magadhoz a gyógyulást, amikor az ostyát magadhoz veszed, hogy a szellemünket tápláljuk az Igével, és bízunk benne, hogy ezt meg fogja kapni mindenki.

Pásztor: Ámen. A mai tanítás során azért körvonalazódik az, hogy egy szellemi erőt kapunk az úrvacsora által. A jelenlét erősödik.

Jelképesen magunkhoz vesszük az úrvacsorát. Szellemi értelemben Jézus teste és Jézus vére, és bizonyos értelemben a valóságba jön, az hogy te énbennem és én tebenned, Uram. Elköszönünk mára töletek.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

